

Велике трагедије покрећу питање одговорности и кривице људског фактора. Тако је било прошле године с поплавама, тако је, нажалост, и ове са трагичним падом хеликоптера и губитком седам људских живота. Као што онда није било довољно рећи „овакве поплаве се дешавају једном у хиљаду година“ (премијерове речи), и само на основу тога се ослободити сваке одговорности за страховите последице поплава, тако ни сада не задовољава пука констатација да се „овакве трагедије дешавају“ (опет премијер).

Јер, поставља се сасвим оправдано питање шта су одговорни појединци, боље рећи, они који је требало да буду одговорни, учинили да до оваквих трагедија не дође, или бар да се њихове размере значајно смање. Шта је, и да ли је ишта, учињено у правовременој превенцији од поплава? Шта је учињено, и да ли је ишта учињено, да до пада хеликоптера не дође? Ово друго утолико више јер је људски чинилац присутнији и уплетенији него у првом случају. Зато јавност с правом очекује више од тривијалних изјава типа да се трагедије просто дешавају. Макар, и ма колико, одвећ преосетљив премијер био изнервиран због таквих легитимних питања и сасвим очекиване критике.

Трагедија у магли, или зашто премијер виче да "не да Гашића и Лончара"

Пише: Драшко Кујовић
петак, 20 март 2015 17:37

Пише: Драшко Кујовић
петак, 20 март 2015 17:37

Трагедија у магли, или зашто премијер виче да "не да Гашића и Лончара"

Пише: Драшко Кујовић
петак, 20 март 2015 17:37

